

τῇ μηνί τούτῃ τὸν μέγιστον ποιοῦνται τῶν καθαρμῶν, νῦν μὲν εἰδῶλα ριπτοῦντες ἀπὸ τῆς γεφύρας εἰς τὸν ποταμόν, πάλαι δ' ἀνθρώπους; διὸ καὶ τὴν Φλαμινίαν ἱερὰν τῆς Μαίας εἶναι δοκοῦσαν νενόμισται σκυθρωπάζειν, μήτε λουομένην τηνικαῦτα μήτε κοσμουμένην· ἢ ὅτι πολλοὶ Λατίνων ἐν τῇ μηνί τούτῃ τοῖς κατηχομένοις ἐναγίζουσι; καὶ διὰ τοῦτο ἴσως Ἑρμῇ ἐν αὐτῇ σέβονται, καὶ Μαίας ἐπώνυμος ἐστὶν ἢ καθάπερ ἔνιοι λέγουσιν, ὁ μὲν Μάτος ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρας, ὁ δὲ Ἰούνιος ἀπὸ τῆς νεωτέρας ἡλικίας ὠνόμασται; γάμψ δὲ ἁρμοδιώτερον τὸ νέον». [Πλουτ. Ἡθ. κεφ. LXXXVI Καταγραφῇ]. Πρὸς τούτοις ἴστέον, ὅτι οἱ ἄρχαῖοι πολλὴν εἶχον τὴν πρόνοιαν προκειμένου νὰ συνάψωσι γάμον καὶ μάλιστα οἱ ἐλεύθεροι καὶ εὐγενεῖς ἐπόμενοι ταῖς ὑποθήκαις τοῦ Ἡσιόδου: «Μηδ' ἀπὸ δυσφήμιοι τάφου ἀπονοστήσοντα σπερμένειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτου ἀπὸ δαιτός».

Κατὰ παράδοξον δὲ σύμπτωσιν καὶ ἡ Χριστιανικὴ ἡμῶν Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία περὶ τὴν ἐποχὴν ταύτην τελεῖ τὰ ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων ἀδελφῶν ἡμῶν τέκνων καὶ γονέων, πάππων καὶ προπάππων μνημόσυνα (Σάββατον τῆς Πεντοκοστῆς), μετὰ τῆς διαφορᾶς ὅτι τὴν ἐξοχικὴν ἑορτὴν τῆς πρώτης Μαρτίου, ἐν ἣ ὡς φαίνεται συνέβαινον πολλὰ τὰ ἄτοπα, μετέθηκε κατὰ τὴν πρώτην Μαΐου. «Τὰς οὕτω καλουμένας Καλάνδας καὶ τὰ λεγόμενα βοτὰ Βρουμάλια καὶ τὴν ἐν τῇ πρώτῃ Μαρτίου μηνὸς ἑορτῇ πανήγυριν, καθ' ἅπαξ ἐκ τῆς τῶν πιστῶν προαιρεθῆναι βουλόμεθα — διὰ τοῦ κανόνος τούτου ἐμποδίζονται αἱ ὀρχήσεις τῶν γυναικῶν δημοσίᾳ, αἱ μεταμφιέσεις, τὰ Διονύσια, τὰ Πύθια κ.λ.π.» Κανὼν ΕΑ'. τῆς ἐν Τρούλλῳ Συνόδου.

Οἱμοι! αἱ λέξεις πολλάκις μᾶς τρομάζουσι περισσότερον ἢ τὰ πράγματα!

Ἐν Σμύρῃ

Β. ΜΥΡΣΙΑΙΔΗΣ

ΣΤΑ ΑΝΘΗ ΤΗΣ

ΜΕΣ' ὅς τοῦ ἡλίου τὰ παιγνίδια, στὰ γλυκὰ τοῦ Ἀπρίλη χάδια,
μεγαλώσατε λουσιμένα σιοῦ ζεφύρου τὰ φιλιὰ,
κ' ὕστερα ἐν' ἄβρὸ χεράκι σὰν πολύτιμα πετράδια
οἷς ἐκάρφωσε οὐ σιγήθια ἀπ' ἀλάβαστρο χιτὰ.

Σὰς ζηλεύω ποῦνε τώρα πὶ ὥμορφη ἢ ἐμμορφιά σας,
καὶ στὰ μῦρα τῆς πνοῆς τῆς ξεψυχάει ἢ εὐωδιά σας.
Σὰς ζηλεύω ποῦ ἡ ζωὴ σας λάμπει ὥραία σιτὴ ματιά της
καὶ σιγὰ - σιγὰ θὰ σβύσῃ πλαγιασμένη στὴν καρδιά της

Τράνσβαλ, 1908

Γ. Π. ΖΩΡΔΟΥΜΗΣ